

VENDIM
Nr. 51, datë 20.7.2015

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Bashkim Dedja	kryetar i Gjykatës Kushtetuese		
Vladimir Kristo	anëtar i	“	”
Sokol Berberi	anëtar i	“	”
Vitore Tusha	anëtare e	“	”
Altina Xhoxhaj	anëtare e	“	”
Fatmir Hoxha	anëtar i	“	”
Gani Dizdari	anëtar i	“	”
Besnik Imeraj	anëtar i	“	”
Fatos Lulo	anëtar i	“	”

me sekretare Edmira Babaj, në datën 12.03.2015 mori në shqyrtim në seancë plenare, mbi bazë dokumentesh, çështjen me nr. 11 Akti, që i përket:

KËRKUES: Sokol Hasani

OBJEKTI: Konstatimi i cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm.

BAZA LIGJORE: Nenet 42/2, 131/f dhe 134/1/g të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, nenet 6/1 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, si dhe nenet 27 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Fatos Lulo, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, që është shprehur për pranimin e kërkesës, dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

1. Kërkuari ka ushtruar funksionin e zëvendës drejtorit të Përgjithshëm të ALUIZNI-t deri në datën 07.03.2012 kur është liruar nga kjo detyrë me urdhrin nr. 31 të Kryeministrit. Urdhri i lirimit është ankimuar nga kërkuari pranë Këshillit të Ministrave, por nuk ka marrë përgjigje brenda afatit të përcaktuar nga Kodi i Procedurave Administrative.

2. Në këto kushte kërkuari i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë duke depozituar në datën 02.05.2012 kërkesëpadinë me objekt: *“Detyrimin e palës së paditur për të shpërblyer paditësin me pagën e 12 muajve për zgjidhjen e menjëhershme dhe të pajustificuar të kontratës së punës, pagën e 1 muaji për mosrespektim afati dhe të 2 muajve për mosrespektim të afatit të zgjidhjes së kontratës së punës, si dhe pavlefshmërinë e urdhrin të lirimit.”*

3. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 10006, datë 24.10.2012, ka vendosur kthimin e kërkesëpadisë dhe të akteve të tjera si padi me të meta për shkak të mospagimit të taksës gjyqësore në shumën 12.000 lekë. Kërkuari, duke pretenduar se për konfliktet që lindin nga marrëdhëniet e punës nuk ka tarifë, ka paraqitur ankim kundër këtij vendimi në Gjykatën e Apelit, e cila, me vendimin nr. 302, datë 20.06.2013, ka vendosur prishjen e vendimit të mësipërm dhe

kthimin e çështjes për vazhdimin e gjykimit në atë gjykatë, por me tjetër trup gjykues.

4. Kërkuesi, për shkak të hyrjes në fuqi të ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe zgjidhjen e mosmarrëveshjeve administrative”, në seancën gjyqësore të datës 10.02.2014 ka paraqitur kërkesë për shpalljen e moskompetencës së Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë dhe dërgimin për kompetencë Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë. Kjo kërkesë u pranua me vendimin nr. 1916, datë 10.02.2014 dhe çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë.

5. Në vijim kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese dy herë duke pretenduar konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Për të dyja kërkesat e paraqitura prej tij është vendosur moskalimi i çështjes në seancë plenare, respektivisht me vendimet nr. 108, datë 20.05.2014 dhe nr. 157, datë 19.09.2014.

II

6. **Kërkuesi** i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese për herë të tretë duke pretenduar konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosshqyrtimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë nuk ka marrë masat e nevojshme që procesi të zhvillohet në mënyrë të rregullt, për t’i siguruar progresit të gjykimit shpejtësi të mjaftueshme. Ndonëse mosmarrëveshjet për shkak të marrëdhënieve të punës duhet të trajtohen me procedurë të përsheptuar, në rastin konkret veprimet procedurale të kryera nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, të tilla si kthimi i padisë për plotësimin e të metave, mosrespektimi i kërkesave të KPC-së për njoftimin e seancës gjyqësore, shtyrja e seancave gjyqësore për arsye të mungesës së palës së paditur pa shkak të arsyeshëm ose për shkak të miratimit nga Gjykata e Lartë të vendimit unifikues nr. 3, datë 06.12.2013, ankimet ose rekursat e paraqitura pas datës 04.11.2013 dhe mosdeklarimi i mungesës së kompetencës, kanë shkaktuar zvarritje të procesit gjyqësor, në kundërshtim me nenin 42 të Kushtetutës dhe nenet 6/1 e 13 të KEDNJ-së. Kërkuesi pretendon se çështja e tij po zgjat rreth 3 vjet dhe ka tendencë zvarritjeje të mëtejshme të procesit, për sa kohë çështja vazhdon të shtyhet edhe në gjykatën administrative ku ka kaluar për kompetencë.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

7. Gjykata në jurisprudencën e saj ka vlerësuar se në bazë të neneve 131, shkronja “F”, dhe 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, individit legjitimohet për të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për pretendimin e cenimit të së drejtës për t’u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm gjatë zhvillimit të procesit të gjykimit nga gjykata e zakonshme. Gjykata ka pranuar se kërkesat e individëve për cenimin e së drejtës për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm mund të merren në shqyrtim pavarësisht se gjykimi për mbrojtjen e të drejtave, lirive dhe interesave kushtetuese e ligjore të tyre ende nuk ka përfunduar në të gjitha shkallët e gjykimit prej gjykatave të juridiksionit të zakonshëm (*shih vendimet nr. 12, datë 05.03.2012; nr. 35 datë 17.07.2013 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata rithekson se sistemi juridik i vendit nuk parashikon ndonjë mjet juridik të veçantë, të cilin kërkuesi mund ta përdorte për të kërkuar riparimin e zgjatjes së tepruar të procesit gjyqësor. Një gjë e tillë është konstatuar edhe nga GJEDNJ-ja në vendimin e datës 23.10.2007, Gjonbocari kundër Shqipërisë, apl. nr. 10508/02, § 77, në të cilin është shprehur se duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Gjykata vëren se Qeveria pranoi se sistemi juridik shqiptar nuk parashikonte një mjet të veçantë juridik, të cilin aplikanti mund ta përdorte për riparimin e zgjatjes së tepruar të procesit. Të njëjtën gjë GJEDNJ-ja e ka konstatuar edhe në vendimin Marini kundër Shqipërisë, datë 7.7.2008, apl. nr.

3738/02, § 154, edhe në vendimin Hamzaraj kundër Shqipërisë, datë 3.2.2009, § 30, apl. nr. 45264/04, në të cilët shprehet se Gjykata rikujton vendimin e saj të datës 23.10.2007, Gjonbocari kundër Shqipërisë, apl. nr. 10508/02, § 77, ku ka konstatuar se në sistemin e brendshëm juridik nuk ka pasur mjete juridike efektive lidhur me tejzgjatjen e procesit, për pasojë aplikanti shkarkohet nga shterimi i mjeteve të brendshme (*shih vendimin nr. 12 datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata çmon se kërkuksi legjitimohet *ratione personae* t'i drejtohet Gjykatës për kërkimet e tij edhe pse shqyrtimi i çështjes në fjalë nuk është mbyllur në të gjitha shkallët e juridiksionit të zakonshëm gjyqësor.

B. Për themelin

8. Kërkuksi ka pretenduar cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregull ligjor si rezultat i moszhvillimit të gjykimit brenda një afati të arsyeshëm, në shkelje të nenit 42/2 të Kushtetutës.

9. Gjykata rithekson se karakteri i arsyeshëm i kohëzgjatjes së një procedure vlerësohet nën dritën e rrethanave të veçanta të çështjes dhe sipas kriterëve të konsoliduara në jurisprudencën e GJEDNJ-së, që janë: kompleksiteti i çështjes, sjellja e kërkuksit dhe e autoriteteve kompetente, si dhe rreziku që passjell për kërkuksin kjo tejzgjatje e afateve të gjykimit (*shih vendimet nr. 9, datë 01.04.2009; nr. 14, datë 15.04.2010; nr. 21, datë 03.06.2011; nr. 21 datë 07.04.2014 të Gjykatës Kushtetuese*).

10. Gjykata konstaton se çështja në shqyrtim është paraqitur për herë të tretë përpara saj dhe se më parë kërkesa me të njëjtin objekt dhe për të njëjtën çështje i është nënshtruar vlerësimit paraprak në Kolegjin e Gjyqtarëve Kushtetues (Kolegji) (*shih vendimet nr. 108, datë 20.05.2014; nr. 157, datë 19.09.2014 të Kolegjit të Gjykatës Kushtetuese*). Sipas materialeve të dosjes dhe të dhënave të administruara në vendimet e Kolegjit, rezulton se Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi ka konstatuar disa të meta të padisë, ka caktuar datën 24.10.2012 për të verifikuar plotësimin e tyre. Si rezultat i mosplotësimit të tyre, gjyqtari i vetëm ka vendosur kthimin e kërkesëpadisë dhe të akteve të tjera si padi me të meta. Në datën 29.10.2012 kërkuksi ka paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit, e cila ka zhvilluar seancën e parë në datën 04.04.2013, duke vendosur shtyrjen për shkak të mungesës së paditësit, që ishte i angazhuar jashtë vendit. Seanca e datës 14.05.2013 nuk është zhvilluar, pasi paditësi ka paraqitur raport mjekësor. Seanca e datës 23.04.2013 është shtyrë, pasi paditësi nuk ka marrë dijeni sipas fletëthirrjes. Seanca e datës 06.06.2013 është shtyrë, pasi pala e paditur ka qenë në mungesë dhe paditësi e ka lënë në çmimin e gjykatës vijimin e procesit gjyqësor. Në seancën e datës 20.06.2013 Gjykata e Apelit ka marrë vendimin gjyqësor duke e kthyer çështjen për vazhdimin e gjykimit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë. Çështja është reregjistruar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë në datën 26.09.2013, kurse vendimi për shpalljen e moskompetencës lëndore është i datës 10.02.2014. Në këtë periudhë janë zhvilluar tri seanca gjyqësore (19.11.2013 – veprimet përgatitore, 20.12.2013 – pala paditëse kërkon të njoftohet edhe një herë pala e paditur, 10.02.2014 - vendimi për shpallje moskompetence). Në datën 07.03.2014 çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë, kurse shorti për caktimin e gjyqtarit relator është hedhur në datën 10.03.2014. Në procesverbalin e veprimeve përgatitore të datës 11.03.2014 është caktuar seanca e parë përgatitore në datën 10.04.2014, por ajo është shtyrë për shkak të mosnjoftimit të palës paditëse (*kërkuksit*), si rrjedhojë e adresës së shënuar gabim në aktin e njoftimit. Seanca e radhës është caktuar në datën 26.05.2014, por kjo seancë është shtyrë për në datën 14.07.2014 për shkak të pjesëmarrjes së gjyqtarës në një trajnim. Kjo seancë është shtyrë me kërkesë për saktësimin e ndërgjyqësisë nga kërkuksi dhe seanca e radhës është caktuar në datën 21.10.2014.

11. Gjykata vëren se një pjesë e shkaqeve të shtyrjes së këtyre seancave u referohen kërkesave që burojnë nga Kodi i Procedurës Civile në lidhje me rregullsinë e kërkesëpadisë dhe plotësimin e të metave të saj, kurse pjesa tjetër janë rrjedhojë e mosparaqitjes së kërkuksit në gjykim për arsye shëndetësore ose të tjera.

12. Gjykata, pasi vlerësoi rrethanat e mësipërme të çështjes, elementet e parashtuara nga kërkuksi

dhe informacionet e marra nga gjykatat e zakonshme lidhur me ecurinë e këtij gjykimi, konsideron se kërkuesi nuk ka paraqitur argumente të cilat mund të çonin në një konkluzion të ndryshëm nga sa është konstatuar në vendimet e Kolegjit nr. 108, datë 20.05.2014 dhe nr. 157, datë 19.09.2014. Për më tepër, pas vendimit më të fundit të Kolegjit, që i përket datës 19.09.2014, deri në datën 03.11.2014, kur kërkesa është paraqitur për herë të tretë përpara Gjykatës, rezulton të jetë shtyrë vetëm një seancë gjyqësore për shkak se gjyqtarja ka qenë me leje, e konfirmuar kjo edhe me vendimin nr. 604 prot., datë 14.10.2014 të Kryetarit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Si rrjedhim, Gjykata çmon se në rastin konkret pretendimi i kërkuetit për kohëzgjatje të procedurës gjyqësore në tejkalim të afatit të arsyeshëm është i pabazuar.

13. Në përfundim, Gjykata nuk konstaton cenimin e së drejtës kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit brenda një afati të arsyeshëm, të parashikuar nga neni 42/2 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, shkronja “P”, dhe 134, pika 1, shkronja “g”, të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 dhe 77 të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

VENDOSI:

- Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Anëtarë pro: Sokol Berberi, Vladimir Kristo, Altina Xhoxhaj, Vitore Tusha, Fatos Lulo, Besnik Imeraj, Gani Dizdari

Anëtarë kundër: Bashkim Dedja (kryetar), Fatmir Hoxha

MENDIM PAKICE

Lidhur me përfundimin e arritur në çështjen me kërkuet Sokol Hasanin nuk ndajmë të njëjtin qëndrim me shumicën, prandaj e çmojmë të shprehemi me mendim pakice.

Shumica ka konkluduar se kërkuetit nuk i është cenuar e drejta kushtetuese për një proces të rregullt ligjor si rezultat i mosgjykimit brenda një afati të arsyeshëm, i parashikuar nga neni 42/2 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

Në vlerësimin tonë, kërkuetit i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor në aspektin e mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm.

Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se lidhur me tejzgjatjen e procesit gjyqësor ajo mbështetet në kriteret e përcaktuara nga GJEDNJ-ja, të reflektuara më pas edhe në praktikën e saj. Sipas këtyre kriteve, arsyeja e kohëzgjatjes së procesit gjyqësor duhet të vlerësohet në dritën e rrethanave të veçanta të çështjes, duke pasur parasysh sidomos kompleksitetin e çështjes, sjelljen e kërkuetit, sjelljen e autoriteteve, si dhe rrezikun që sjell për kërkuetin kjo tejzgjatje e afateve të gjykimit (*shih vendimin nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

Gjatë gjykimit ka rezultuar se kërkesëpadia është depozituar pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë në datën 02.05.2012. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, pasi ka konstatuar disa të meta të padisë, ka caktuar datën 24.10.2012 për të verifikuar plotësimin e tyre. Si rezultat i mosplotësimit të

tyre gjyqtari i vetëm ka vendosur kthimin e kërkesëpadisë dhe të akteve të tjera. Në datën 29.10.2012 kërkuesi ka paraqitur ankim në Gjykatën e Apelit Tiranë, e cila ka zhvilluar seancën e parë në datën 04.04.2013, duke vendosur shtyrjen për shkak të mungesës së paditësit, pasi ndodhej jashtë vendit. Seancat në vijim jashtë shtyrë për arsye të ndryshme, konkretisht: Seanca e datës 14.05.2013 nuk është zhvilluar, pasi paditësi ka paraqitur raport mjekësor; seanca e datës 23.04.2013 është shtyrë pasi paditësi nuk ka marrë dijeni sipas fletëthirrjes, seanca e datës 06.06.2013 është shtyrë, pasi pala e paditur ka qenë në mungesë dhe paditësi e ka lënë në çmimin e gjykatës vijimin e procesit gjyqësor. Në seancën e datës 20.06.2013 Gjykata e Apelit Tiranë ka marrë vendim duke e kthyer çështjen për vazhdimin e gjykimit në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë. Çështja është regjistruar në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Tiranë në datën 26.09.2013, kurse vendimi për shpalljen e moskompetencës lëndore është i datës 10.02.2014. Në këtë periudhë kohore janë zhvilluar tri seanca gjyqësore, si vijojnë: në seancën e datës 19.11.2013 janë kryer veprimet përgatitore, në seancën e datës 20.12.2013 pala paditëse ka kërkuar të njoftohet përsëri pala e paditur dhe në seancën e datës 10.02.2014 gjykata ka marrë vendim për shpallje të moskompetencës. Në datën 07.03.2014 çështja është regjistruar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, kurse shorti për caktimin e gjyqtarit relator është hedhur në datën 10.03.2014. Sipas procesverbalit të datës 11.03.2014 seanca e parë përgatitore është caktuar në datën 10.04.2014, por ajo është shtyrë për shkak të mosnjoftimit të palës paditëse (*kërkuetit*), si rrjedhojë e adresës së shënuar gabim në aktin e njoftimit. Seanca e radhës është caktuar në datën 26.05.2014, por kjo seancë është shtyrë për në datën 14.07.2014 për shkak të pjesëmarrjes së gjyqtarës në një trajnim. Kjo seancë është shtyrë për saktësimin e ndërgjyqësisë nga kërkuesi dhe seanca e radhës është caktuar në datën 21.10.2014. Edhe kjo seancë (veprime përgatitore) është shtyrë për shkak të lejes 4-ditore të gjyqtarës, bazuar në vendimin përkatës të Kryetarit të Gjykatës. Seanca e radhës është zhvilluar në datën 27.11.2014, në të cilën është caktuar seanca gjyqësore në datë 10.12.2014. Në seancën gjyqësore të datës 10.12.2014 gjykata ka marrë vendim duke rrëzuar kërkesëpadinë e paraqitur nga kërkuesi.

Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese edhe dy herë të tjera duke pretenduar konstatimin e cenimit të së drejtës për një proces të rregullt ligjor për shkak të mosgjykimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm. Për këto dy kërkesa Kolegjet e Gjykatës Kushtetuese kanë vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, konkretisht me vendimet nr. 108, datë 20.05.2014 dhe nr. 157, datë 19.09.2014. Pas shqyrtimit të kërkesës nga Kolegjet e Gjykatës Kushtetuese, janë zhvilluar edhe disa seanca të tjera gjyqësore në Gjykatën e Shkallës së Parë Administrative Tiranë, ku rezultoi se nga data 11.03.2014 deri në datën 27.11.2014 janë zhvilluar rreth 6 seanca për veprimet përgatitore. Hapësira kohore nga një seancë tek tjetra shkon nga një muaj deri në tre muaj.

Bazuar në llojin e mosmarrëveshjes në gjykim, si dhe në nenin 25 të ligjit nr. 49/2012 “Për organizimin dhe funksionimin e gjykatave administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, arrihet në përfundimin se është cenuar parimi i zhvillimit të gjykimit brenda një afati të arsyeshëm. Nisur nga rrethanat e mësipërme dhe deri në momentin e paraqitjes së kërkesës objekt shqyrtimi në Gjykatën Kushtetuese, kur nuk ka një vendim themeli në lidhje me pretendimin e kërkuetit, periudha e shqyrtimit të çështjes duhej të konsiderohej kohë e tejzgjatuar lidhur me procesin gjyqësor.

Për sa i përket kompleksitetit, gjykimi i iniciuar prej kërkuetit ka për objekt detyrimin për të shlyer kërkuetin me pagën e 12 muajve për zgjidhjen e menjëhershme dhe të pajustificuar të kontratës së punës, me pagën e 1 muaji për mosrespektim të afatit dhe të 2 muajve për mosrespektim të afatit të zgjidhjes së kontratës së punës, si dhe pavlefshmërinë e urdhrin të lirimit. Nisur nga natyra e këtij gjykimi, nuk paraqitet me natyrë komplekse dhe nuk justifikon zgjatjen e procesit gjyqësor.

Për sa i përket sjelljes së kërkuetit, ai nuk ka shkaktuar vonesa të pajustificuara për zhvillimin gjykimit. Në vlerësimin tonë shkaqet e shtyrjes së seancave kanë qenë të lidhura me përmbushjen dhe ushtrimin e të drejtave të tij procedurale. Në këtë drejtim, përdorimi nga ana e tij i të gjitha

procedurave të parashikuara nga e drejta e brendshme, me qëllim sigurimin e mbrojtjes, nuk mund të përdoret si argument kundër tij (*shih vendimet nr. 9, datë 1.04.2009; nr. 12, datë 05.03.2012 të Gjykatës Kushtetuese*).

Gjykata ka theksuar se neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, si dhe neni 6 i KEDNJ-së vendosin detyrimin për organizimin e sistemit ligjor në mënyrë të tillë që gjykatat të plotësojnë kërkesat e standardeve për një proces të rregullt ligjor, përfshirë këtu edhe atë të gjykimit brenda një afati të arsyeshëm. Gjykatat e juridiksionit të zakonshëm kanë për detyrë të sigurojnë të gjitha subjektet që marrin pjesë në proces që të sillen në mënyrë të tillë që të evitojnë çdo vonesë të panevojshme. Kjo detyrë e gjykatave gjen artikullimin e saj edhe në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile, sipas të cilave: *“gjykata kujdeset për zhvillimin e rregullt të procesit gjyqësor...”*¹ dhe *“gjykata ushtron të gjitha të drejtat e përcaktuara në këtë Kod, që janë të nevojshme për zhvillimin sa më të mirë të procesit gjyqësor. Gjykata cakton seancat dhe afatet brenda të cilave palët dhe personat e tjerë të thirrur prej saj duhet të kryejnë aktet procedurale dhe veprimet e tjera të kërkuara prej saj”*².

Si përfundim, për sa më lart, ndryshe nga shumica, çmojmë se kërkuarit Sokol Hasani i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor si pasojë e moszhvillimit të gjykimit brenda një afati të arsyeshëm, parashikuar nga neni 42 i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe neni 6/1 i KEDNJ-së.

Anëtarë: Bashkim Dedja (kryetar), Fatmir Hoxha

¹ Neni 4 i Kodit të Procedurës Civile.

² Neni 171, shkronja “a”, i Kodit të Procedurës Civile.